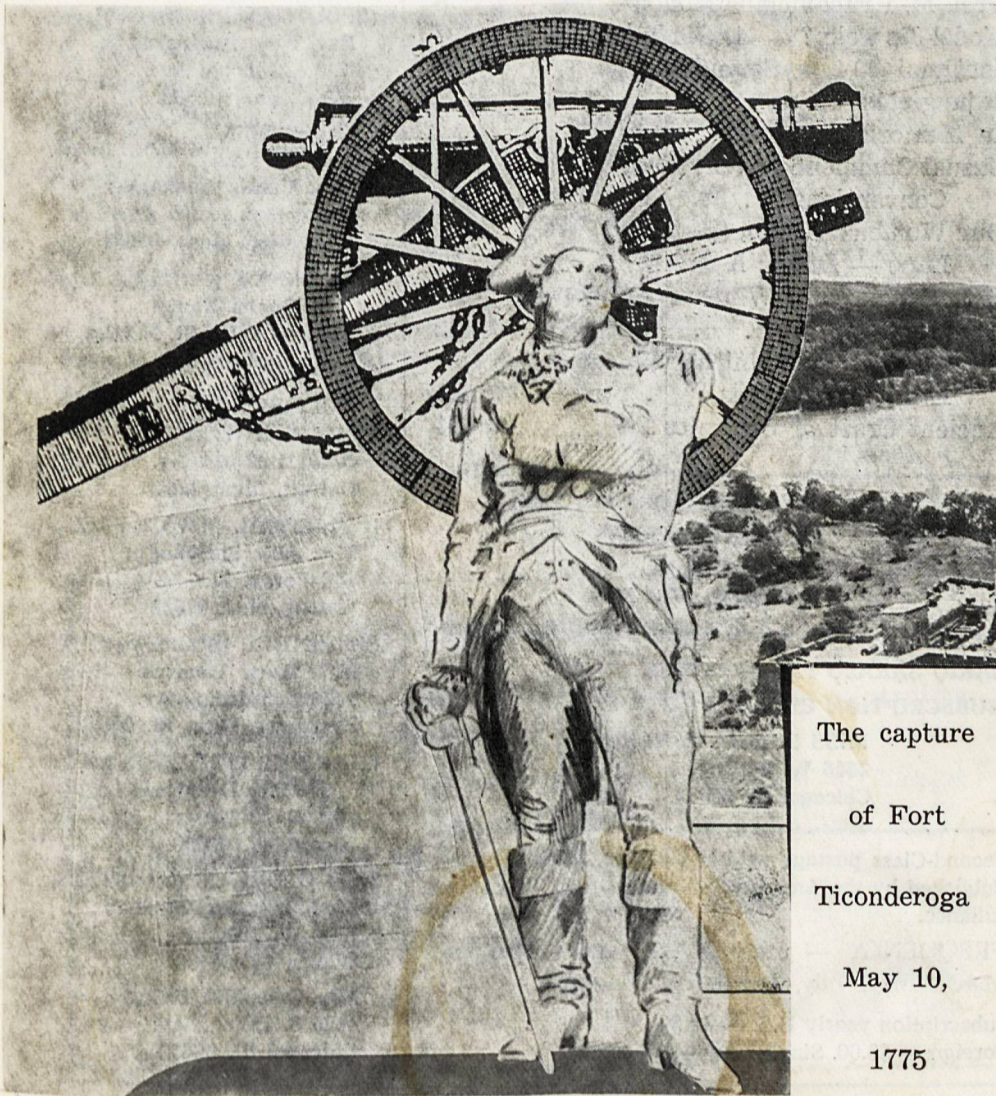

Motery Dirva

LIEPA — JULY, 1975

WOMEN'S FIELD

Published by American - Lithuanian R. C. Women's Alliance

The capture
of Fort
Ticonderoga
May 10,
1775

A STEP CLOSER TO INDEPENDENCE

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American-Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help.

Editorial Office: 3005 N. 124th St., Brookfield, Wis. 53005

JULY, 1975

VOL. 59, No. 4

TURINYS — CONTENTS

Pirmininkės Pareiškimas	3
Nepaprasti Metai	4
Giedrininkės Pagerbė M. Galdikienei	5
Prel. M. Krupavičiaus Monografija	6
Kodėl Jis Toks? — A. Giedrius	7
Įnešimai 36-tam Seimui	10
Sajungietės Veikia	13
In Memoriam	17
Casual Comment — Why Hold Conventions?	18
Our Women's Alliance Is A Two-Way Lane — Donna Kamm	19
1975 Scholarship Winners Announced	21
Update	22
Bicentennial Seen Uniting Nation's Ethnic Minorities	23
Ancient Craft of Ceramics	24

REDAKTORĖ - ADMINISTRATORĖ (EDITOR)

Mrs. DALE MURRAY
3005 N. 124th St.
Brookfield, Wis. 53005

NARIŲ SĄRAŠO PATIKRINTOJA

(SUBSCRIPTION CLERK)

MISS SOPHIA BARTKUS
2535 W. 46 St.
Chicago, Ill. 60632

Second-Class postage paid at Chicago, Illinois.
Published by the American-Lithuanian R.C. Women's
Alliance.

FREQUENCY — 6 copies per year — January,
March, May, July, September, November.

Subscription yearly U.S. — \$2.50.
Foreign — \$3.00. Single copy — 25 cents.

MOTERŲ SAJUNGOS

CENTRO VALDYBA (SUPREME BOARD)

1973 — 1975

DVASIOS VADAS (SPIRITUAL DIRECTOR)

Rev. John Kuzinskas
730 S. Lincoln Ave.
Waukegan, Ill. 60085

GARBĖS PIRM.

(Honorary Pres.)

Mrs. Ursula Daukantas
6 Commonwealth Av.
Worcester, Mass. 01604

PIRMININKĖ (PRES.)

Mrs. Donna Kamm
8584 — 111th St. North
Seminole, Fla. 33542

I VICEPIRM. (I VICE-PRES.)

Mrs. Ona Walls
17161 Birwood Av.
Detroit, Mich. 48221

II VICEPIRM. (II VICE-PRES.)

Mrs. Julia Skripkus
146 Forest St.
Kearny, N. J. 07032

SEKRETORĖ (SECRETARY)

Mrs. Marie Panavas
9428 S. Harding Av.
Evergreen Park, Ill. 60642

IŽDININKĖ (TREASURER)

Mrs. Mary Druktanis
1609 S. 50th Av.
Cicero, Ill. 60650

IŽDO GLOBĖJOS (TRUSTEES)

Mrs. Mary Ann Mineiko
7530 W. 109th Pl.
Worth, Ill. 60482

Mrs. Josephine Kilkus
4426 S. Talman Av.
Chicago, Ill. 60632

Pirmininkės Pareiškimas

MŪSŲ SEIMO IŠVAKARĖSE

Taip, rodos, visai neseniai susijaudinusios atsisveikinome su delegatėmis, su Putnamo seselėmis ir darbščiomis seimo ruošimo Hartfordo 17-tos kuopos komisijos narėmis.

Ir, taip kaip vakar matau mūsų ilgų metų Dvasios vadą gerb. prel. P. Jurą stovintį prie autobuso ir su visomis atsisveikinant, ir mums sulipus autobusan, jis peržegnoja mus išvažiuojančias namo link Detroito, Grand Rapids ir Čikagos. Štai vėl už kelių dienų, jei bus Dievulio lemta — pasimatysime Detroitė. — Southfielde.

Šį kartą mus priims vaišingosios sesės Sąjungietės 54 kuopos narės. Seimo ruošimo komisijos narės pirm. Bertha Janus, pirm. padėjėja Ona Walls, sekretorė Elinor Mic-

key, išdininkė Magdalena Smailis ir komisijos talkininkės Stella Hotra, Sophie Jager, Helen Tucker ir Ann Zilvitis. Kuopos pirmininkė yra Elzbieta Paurazienė.

Iš esamų žinių sprendžiama, kad šis seimas bus darbingas ir nutarimais vaisingas, ir taipgi įdomus įjungtais programoje įvairumais.

Tikimės susilaukti gausaus delegačių ir viešnių dalyvavimą, nes baigusios ir paminėjusios 60 metų jubiliejų dabar turime ruoštis kitiems darbams, kad mūsų Moterų Sąjunga nestovėtų vietoje bet žengtų pirmyn, progresuotų ir naujesnias jėgas priglautų savitarpėje.

Donna Kamm
Centro pirm.

PASKIRTOS STIPENDIJOS

Šių 1975 šventųjų Metų Moterų Sąjungos skirtas stipendijas po 200 dol. gavo laimingosios:

Vilija Mikutaitytė, kurios motina yra 20 kp. narė — Chicago, Ill.; ir Dorothy Mary Sakal, kuri gyvena Howard Beach, N. Y., kurios motina yra 24 kp. Brooklyne narė.

Stipendijų komisija linki Joms laimingai pradėti ir baigti universitetą, pasiekti norimo mokslo.

Grasilia Meilus,
Stip. kom. pirm.

NEPAPRASTI METAI

Šie 1975 metai yra nepaprasti. Kaip mes jau žinome jie yra Šventieji Metai. Tai susikaupimo, atgailos ir pasiaukojimo metai. Tai kelias į tikėjimą ir atsinaujinimą, kad rytoj būtume geresnės negu, kad šiandien ar vakar buvome.

Lietuvių Bendruomenė šiuos metus pavadino "Vyskupo Motiejaus Valančiaus ir Mikalojaus Konstantino Čiurlionio Metais", todėl, kad šiais metais sueina vienam nuo jomirties, o kitam nuo gimimo 100 m. Jie verti pagarbos ir paminėjimo.

Po 1863 metų sukilimo rusai Lietuvoje buvo pasiryžę galutinai surusinti Lietuvą. Prie visų žiaurumų: trėmimų, žudymų, jie dar uždraudė lietuvišką spaudą. Lietuvių tauta tyliai, bet griežtai priešinosi. Ypatingai pasižymėjo žemaičių vyskupas Motiejus Valančius. Jis rašė knygas ir kitus regino rašyti. Slapta jas spausdino ir slapta platino lietuviams. Ragino skaityti ir steigė blaivybės draugijas. Lietuvės moterys daug jam padėjo. Slapta mokino savo vaikus lietuviško rašto, lietuvių kalbos. Mokėjo nešti ir slėpti knygas, nors už tai buvo daug ištremtų į Sibirą.

Moterys ir jų organizacijos turėtų būti dabartinių laikų tautos ir bažnyčios pirmųjų eilių darbuotojos. Jei motina savo namuose nepalaidys lietuviškumo, tai jis žus. Jei ji

nelankys lietuviškų pamaldų, jei nesives savo vaikų į lietuviškas pamaldas, tai jų nebus. Tai tokia šeima bus krūmas be žiedo.

Apie Mikalojų Konstantiną Čiurlionį galima labai daug ką prirašyti. Jis buvo žymus dailininkas ir muzikas. Jis organizavo choras, parašė lietuvių liaudies dainas chorams. Organizavo Lietuvių Dailės Draugiją. Buvo pilnai įsijungęs į lietuvių tautinį gyvenimą. Čiurlionis labai mylėjo savo šeimą, o ypač motiną, nors jo gyvenimas buvo kupinas nusivylimų.

Šių metų vasario 9 dieną JAV prezidentas G. Fordas šiuos metus pavadino "Moters Metais". Šiuo norėdamas iškelti moters nuopelnus gyvenime, jos atliktus darbus šeimai, visuomenei ir valstybei.

Šie metai sukaktuviniai metai liuanistinėms mokykloms, jos švenčia savo jubiliejus, išryškindamos atliktus nuopelnus jaunuomenės švietimo srityje.

Mums sąjungietėms šie metai, seimo metai. Mes turime gerai pasiruoti, kad galėtume išspręsti mums rūpimus klausimus kaip pagyventi mūsų organizacijos veikimą. Gal daugiau reikia suartėti kuopa prie kuopos, užsimiršti asmeniškąs ambicijas, dėl organizacijos. Pasistengti surasti daugiau naujų narių.

Gr. M.

Giedrininkės Pagerbė M. Galdikienė

Chicagos Giedrininkės, gegužės 3 d., 7 v. v. Jaunimo centre kavinėje, suruošė vakaronę, kurioje pagerbė vieną iš geriausių lietuvių moterį, Magdaleną Draugelytę - Galdikienę.

Pati solenizantė, dėl silpnos sveikatos negalėjo dalyvauti, todėl ant stalelio buvo pastatyta ir gėlėmis papuošta jos nuotrauka.

Vakaronę pradėjo giedrininkių pirm. Emilija Vilimaitė. Pasveikino susirinkusius, kurių buvo daug. Visos giedrininkės pasipušusios korporacijos juostelėmis, dalis sąjungiečių skautininkų, o daugiausia tai buvusių solenizantės mokinių, kurios norėjo dar kartą susitikti su savo buvusiąja mokytoja.

Vakaronę vesti pakvietė Emiliją Paliokienę. Pirmiausia ji paaiškino šios vakaronės reikšmę ir pakvietė solistę-pedagogę Izabelę Motekaitienę, kuri ilgoje paskaitoje nupasakojo M. Galdikienės gyvenimo kelią, nuo kudių iki šių laikų.

Magdalena Draugelytė - Galdikienė nepaprasta pedagogė ir visuomenininkė. Daug pasitarnavusi Lietuvai ir lietuvių moteriai, kuriai iškovoję lygias teises. Jos atliktus gerus darbus, neįmanoma išskaičiuoti trumpam rašinėlyje. Mes sąjungietės galime didžiulis, kad turime ją savo tarpe.

Paminėsiu tik kelius reikšmingus įvykius: 1919 m. buvo išrinkta Kauno miesto tarybon, 1920 m. į Steigiamąjį Seimą, o vėliau ir į kitus Seimus. Seime dirbo švietimo, darbo ir socialinės apsaugos komisijose. 1925 m. Seimo sekretore, 1926 m. vicepirmininke, 1923 m. suorganizavo moterų kat. organizacijų s-

gą. Liet. moterų kat. vyriausėkretoriatą ir jam pirmininkavo. Buvo gimnazijos direktorė, kurią pati buvo įkūrusi ir kita.

Bolševikams užėmus Lietuvą pasitraukė į Vokietiją, dirbo lietuvių tremtinių gimnazijoje, meno ir amatų mokyklose. 1947 m. nuvyko į Paryžių, kur buvo šalpos ir Motinų Sąjūdžio lietuvių komiteto narys. 1951 įkūrė Pasaulio Lietuvių Katalikų Organizacijų sąjungą ir buvo jos pirmininkė. 1952 m. atvyko į JAV ir įsijungė į ALRK Moterų S-

Magdalena Draugelytė-Galdikienė
Nuotr. V. Maželio

gą buvo N. Y. ir N. J. Direktorė. Taip pat veikli ir kitose organizacijose. Spaudoje dalyvauja nuo gimnazijos laikų. Šiuo metu ji gyvena Putname Nekalto Prasidėjimo Sėserų globoje.

Tuoju po paskaitos kunigas Algimantas Kezys parodė filmą "Magdalena Draugelytė - Galdikienė". Ją matėm, kaip gyva, vaikščiojančią su sesele M. Augusta. Girdėjome jos kalbą. Tarp kitų klausimų buvo paklausta "Koks linksmiausias įvykis buvo jos gyvenime?" Atsakė: "Tai sutuoktinių diena su dail. Adomu Galdiku", o liūdniausia, kada mirtis juos išskyrė. Tai yra kada mirė dail. A. Galdikas. Nes ji pasiliko viena su dideliu rūpesčiu, kaip užbaigti jo nebaigtus darbus.

Buvo perskaityta daug sveikintimo laiškų. Pirmiausias tai vyskupo V. Brizgio, iš kitų miestų Giedrininkių, kurios negalėjo dalyvauti asmeniškai. Vienas buvo "gyvas" laiškas, tai M. Lušienė, pati perskaitė savo laišką, kurį atvežė iš Bostono. Labai gražių minčių buvo skirtų solenizantei.

Buvo džiugu girdėti, kad kunigo Algimanto Kezio mamytė yra sąjungietė ir priklauso 24 kuopai. Ji filmo paruošimui aukojo 100 dol.

Po trumpos pertraukos buvo parodytas antras filmas: "Dailininkas Adomas Galdikas". Nors šį filmą jau buvau mačiusi, bet buvo įdomu žiūrėti gražių spalvotų paveikslų ir girdėti dail. kalbą.

Po to giedrininkės pavaišino kava ir skaniais pačių keptais pyragais. Svečiai ir viešnios gardžiavo si ir dalinosi įspūdžiais.

Gr. Mieluvienė

Prel. Mykolo Krupavičiaus Monografija

Norime pranešti, kad Petro Maldeikio parašyta Mykolo Krupavičiaus monografija yra atspausdinta.

Monografija yra išsamus veikalas apie prelatą Mykolą Krupavičių. Skaitytojas yra nuosekliai supažindinamas su šio žymaus lietuvių — valstybininko, politiko, kunigo ir pasiaukojusio kovotojo už Lietuvos laisvę, Lietuvos valstybės atstatymą, lietuvių tautos teises ir tautiškumo išlaikymą išeivijoje — veikla ir darbais. Prel. M. Krupavičius yra lietuvių krikščioniškosios demokratijos kūrėjas, krikščioniškos demokratijos idėjas konkrečiai įvykdęs lietuvių tautoje ir jis yra skaitomas vienas iš pasaulio didžiųjų krikščionių demokratų. Autorius su gilia pagarba ir pedagogo patyrimu pristato lietuvių visuomenei Mykolą Krupavičių.

Monografiją leidžia Lietuvių Krikščionių Demokratų Sąjunga. Pranešdami visuomenei apie monografijos leidimą, tuo pačiu kviečiame ir prašome knygą užsisakyti pas leidėją: Lietuvių Krikščionių Demokratų Sąjunga — 4050 S. Campbell, Chicago, Ill. 60632. Knygos kaina 15 dol.

Knyga apie Mykolą Krupavičių yra skirta kiekvienam lietuviui ir ji tikrai padės mūsų jaunimui už Lietuvą apsispręsti ir paskatins prisidėti prie lietuviškos veiklos.

KODĖL JIS TOKS?

A. Giedrius

Mūsų kaime gyveno du broliai Geniai: Jonas ir Simas. Kai aš juodu atsimenu, jau buvo augę vyrai. Jonas buvo vedęs ir augino mano amžiaus ir jaunesnių vaikų. Simas nevedęs gyveno ir dirbo pas brolių, nesakytum, kad už berną, bet panašiai.

Tėvo nutarimu, ūkis turėjo tekti vyresniajam sūnui Jonui. O jaunesnįjį, Simą, tėvas buvo pradėjęs leisti į mokyklą, tikėdamasis susilaukti kunigo ar daktaro. Bet paskui tėvas sunkiai susirgo ir dar jaunas numirė. Ir Simo mokslas baigėsi pradžios mokykla. O labai norėjęs mokytis. Bet broliui atrodė, kad lengviau bus jam dalį atmokėti, ne mokslą išleisti. O čia priaugo vyresnioji sesuo, artinosi laikas tekėti. Paskui vyresniąją vijos ir antroji. O juodviem dalys buvo paskirtos didelės.

— Palauk su savo mokslu. Gal vėliau... — pasakęs brolis Simui.

O tas taikus buvęs vaikas. Ir pasilikęs namie. Ilgai ganęs brolio galvijus, o paaugęs kibęs į kitus darbus. Ir vis mokėsis, vis knygų nepaleisdavęs iš rankų. Mokyklą buvęs baigęs prie rusų valdžios, dar ano šimtmečio pabaigoje, tai knygų vis buvusios rusiškos, tik slap-tai prilaikomos ir lietuviškos.

Bet ne apie tai norėjau papasakoti. Kai įžengiau į vyresniąsias gimnazijos klases, Simas jau ėjo šeštą dešimtį metų. Ir visi sakydavo, kad jis ne toks kaip kiti. Ne dėl to kitoks, kad jo žandas atrodė lopytas ir viena ausis trumpesnė, bet dėl to, kad jis, kaip toje giesmėje apie

šventą Jokūbą, „nevalgė mėsos, neragavo taukų, nekirpo plaukų“. Plaukus Simas kirpo, kad ir ilgiau už kitus vyrus, skuto barzdą ir ūsus. Bet mėsos iš tikro nevalgė ir nieko su taukais neragavo. O kai jo kas paklausdavo, ką jis valgęs, tai atsakydavo: „Viską, kas tik valgoma, kur nebūta kraujo“.

Pirmiau motinai, o paskui brolienei būdavę daugiau rūpesčio ir darbo, kai jis visą laiką pasninkavęs. Bet jis niekada nieko ir nereikala-vęs: ko buvo ūkyje, tuo tenkinosi.

Ir parūpo man, kodėl Simas Genys toks. Niekur aplinkiniuose kaimuose tokio vyro nebuvo. Būryje išdykę vyrai kartais pasijuokdavo: „Simas atgailoja. Sako, ten kažin kur nuskriaudęs jauną mergaitę, tai dabar ir dūsauja, ir pasninkauja“. O kiti sakydavo: „Tėvas norėjo, kad kunigėlis būtų, tai dabar ruošias į vienuolius. Išeis kada nors į pūščias ir bus atsiskyrėlis. Šaknelėmis ir vandeniui reikės maitintis. Tesipratina“.

Jis pats nemėgo aiškintis. Retai kada kam į rimtą klausimą atsakydavo: „Gaila gyvulio. O juk ir be mėsos yra ką valgyti“.

Tiesa, gyvulių jis gailėjos. Niekas jį nematė gyvulį mušant ar kaip nors brunčijant. Sakydavo, kad taku eidamas ir vabalo apsilenkia. Žmonės pamanydavo: juk sunkus toks gyvenimas — kaip supančio-tam...

Taigi Simas ir man parūpo. O vieną vasarą, kai septynias klases baigęs parvažiavau į tėviškę atostogų, netikėtai su juo susitikau.

Vieną sekmadienio popietę išėjau į girią. Pamaniau nueisias toliau, į tokį kalnelį, kur kvepiančios pušys stypso ir švokščia, kažinką tarp savęs šnabždasi. Patiko man pušynai. ir ažuolynai, tik ažuolynų čia pat nebuvo. O dabar einu į tą jauną pušyną. Einu kiekvieną medį apžiūrėdamas, kiekvieno girios gyventoją balso pasiklausydamas. O giria visada gyva, visada savotiškai alsuoja, savotiškai kalba. Jeigu jos žodžių ir nesupranti, tai širdim jauti, manyte numanai, tik pabūk ir įsiklausyk.

Priėjau kalnelį. O čia besėdįs su knyga pats Simas Genys.

— Laba diena! — prašnekau iš tolo.

Jis pakėlė akis ir atsakė:

— Laba, laba!

— Maniau, kad aš tik vienas čia plujoju, — pasisakiau.

— Tiesa, aš sėdžiu ir skaitau arba mąstau, neplujoju. Prašau artyn, Ignai.

— Ar netrukdyčiau?

— Ne, ne. O jeigu aš trukdau, tai eisiu kitur. Giria plati.

— Neik, Simai. O jeigu nesibodi manim, tai abu čia pabūkiva.

— Prašau, Ignai. Malonu su šviestu žmogum pabūti. O daugiausia, matai, aš tik su knyga tedraugauju.

— Knyga, Simai, ir yra geriausias mūsų bičiulis.

— Tiesa, Ignai: jose ir mokslas, ir išmintis...

Per jo veidą perbėgo pilkas šešelis.

— Norėjau ir aš kadaise pasiekti daug mokslo, — tarė jis, — tik peranksti iškeliavo į anapus mano tėvelis...

— Gaila, Simai. Bet tamsta ir dabar iškilęs. Girdžiu, kaip savo apsisiskaitymu ir rūpesčiu broliui ūkį pakėlei. Ir kiti nusižiūrėjo... Niekam negaili gero patarimo, kada kam ir kokius raštus parašai... Bet, girdžiu, tamsta ir savotiškas besas... ne toks, kaip kiti... Atsiprašau, kad aš taip pat lyg apkalbėčiau...

— Prašau, prašau, Ignai. Man patinka atvirumas. O ir numanau, ką tamsta turi mintyje. Bet man tai ne naujiena: aš visko išgirstu...

— Jei taip, Simai, tai atvirai ir pasisakysiu: ir mane kutena klausimas, kodėl tamsta vegetaras ir bendrai toks, kokį mato ir pažįsta tamstą aplinkiniai žmonės. Antai ir mano motina stebisi: nuo amžių, sako, žmonės mėsą valgė, pats Jėzus Kristus žuvį dalino, avinėlį valgė, o tamsta nė žuvies neragauji. Atsiprašau, kad aš čia dabar lyg į anų smalsuolių būrį būčiau įsimaišęs...

— Prašau, prašau, — atsakė jis. — Kad nori žinoti, gerai. Ir pasisakysiu. Tik turiu sugrįžti į tolimą praeitį.

Valandėlę pamastė ir pradėjo:

— Tamsta jau, tur būt, žinai, kad 1904 metais kilo rusų-japonų karas. Tada aš jau dvejus metus buvau tarnavęs rusų kariuomenėje ir pramokęs karo pratybų. O tarnavau artilerijoje Sibire, pačiuose rytuose. Karui prasidėjus, mūsų diviziją tuojau išsiuntė į kovos lauką. Nepasakosiu, kaip vyko karas: tamsta jau būsi prisiskaitęs, o čia dabar to nė nereikia... Mes patekom į avangardą. Ilgokai laikėmės, be paliovos šaudėme. Aš girdėjau, kaip griaudė ir žemę drebino japonų patrankos, nešdamos į mūsų pusę mirtį ir aimanas. Mačiau, kaip retėjo

mūsų baterijos vyrų. Iš pradžios dar gaudavom papildymų, o paskui jau ne. Pagaliau pajutau, kad kitos mūsų baterijos jau nutildytos. Bet įsakymo nėra pasitraukti, tai šau-dyk toliau. Pagaliau ir ta mūsų pat-rankėlė nustojo baubus, kai pasku-tinis šalia manęs kareivis, įstūmęs šovinį į patrankos vidurius, skau-džiai suriko ir pargriuvo. Ir aš su-kniubau. Pasijutau, kad sužeistas kairysis mano žandas ir koja. Ma-no nelaimės draugas Janka skau-džiai dejavo...

Simas patylėjo, lyg, rodės, atsi-kvėpė ir vėl pasakojo:

— Priešo sviediniai dar kurį lai-ką sproginėjo apie mus, o mudu su Janka jau atsakyti negalėjova... Pa-žiūrėjau į jį. Jam nutrauktos abi kojos ir dešinioji ranka. Ir galva krauju pasrūvus. Jis dejavo, žiūrė-damas aukštyn į dangų. Aš jam sa-kau: "Janka, štai aš čia. Tu ne vie-nas. O mūšis jau pasibaigė. Tuo-jau kas nors ateis ir paims mudu. Janka, ir aš sužeistas. Aš tavęs ne-paliksiu... aš negaliu tave palikti". Jis pakreipė galvą ir pamatė mane. Valandėlę žiūrėjo, paskui suriko: "Ne, ne! Aš nenoriu, kad mane pa-imtų! Nenoriu, nenoriu! Juk tu matai, kad aš jau nebe žmogus. Ką aš veiksiu pasaulyje! Žiūrėk, kiek manęs tėra! Žiūrėk... Ne, ne! Aš nenoriu, kad paimtų... Aš noriu nu-mirti... numirti! Užmušk mane, Si-mai! Užmušk... Aš labai kenčiu. Si-mai... jeigu tu nori man gera, pri-baik mane... nušauk... Melste mel-džiu..." Aš tylėjau ir susirūpinęs žiūrėjau į jį. O jis vėl šaukė: "Ar tau negaila manęs, Simai? Ar tu ne-jauti mano kančios? Tu nenori ma-ne išvaduoti... Paduok man į ranką... pistoletą. Paduok, Simai. Aš nega-liu... Aš kenčiu... Aaa!..." Jis apalpo.

Simas nutilo pasakojęs ir abiem rankom užsidengė veidą. Po valan-dėlės vėl prakalbėjo:

— Kentėjau ir aš, Ignai. Bet kas buvo mano kančia prieš jo kančią!..

Simas vėl aptilo ir užsimerkė, lyg slėpdamasis nuo baisaus vaizdo, bet pasipurtė ir atsimerkė. Ir baigė sa-vo pasakojimą:

— Tuoju atėjo japonų sanitarai ir mudu abu paėmė ir nunešė į per-rišimo punktą.

— Baisu karas, Simai, — pasa-kiau.

— Baisu, Ignai. O karų nebūtų, jeigu sveiki ir išmintingi žmonės valdytų tautas ir valstybes. Valdo-vams reikia sveikatos ir išminties, širdies ir meilės... kad atjaustų skausmą ir kančią... skausmą ir kančią, Ignai.

Valandėlę patylėjęs, sako man:

— Ar tamsta žinai, kaip katė pa-piauja pelę, vanagas lesa dar gyvą kurapkėlę, vilkas plėšo ėriuką?... Taip, žinai, kad papiauja, sudrasko, sulesia... Bet ar katė, vanagas, vil-kas ir kiti plėšrūnai numano, kad skauda tam, ką jie drasko? Ne, Ig-nai, žvėris to nejaučia, aš tikiu, kad nejaučia, nežino, dėl to visai ramiai dar gyvą savo auką drasko, geria kraują ir ėda. Skausmą atjaučia tik žmogus, tik jis. Ir man tas jausmas juo skaudžiau ir aiškiau įpuolė į širdį tenai, tolimuosiuose rytuose, karo lauke, kai mačiau sužalotą ir baisia kenčiantį savo kovos drau-gą Janką ir kitus...

— Brangus turėtų būti tas jaus-mas, — pritariau jam.

— Taip, Ignai: turėtų būti bran-gus. Bet ar žmonės brangina ir pa-laiko jį savo širdyje? O kas jau jį praradęs, tas nė pusės žmogaus jau nebėra. Ir jeigu tokie iškyla į val-džią!..

— Dėl to pasaulis ir kenčia.
— Ir kenčia. O kančia — degantis ženklas.

Kai jis vėl jau aptilo ir atrodė — lyg būtų jau baigęs savo pasakojimą, sakau jam:

— Dabar jau numanau, Simai, ligi kol mane atvedei. Bet aš norėčiau išgirsti baigiamą žodį, sakyčiau — epilogą.

Jis atsakė:

— Aš branginu tą Dievo dovaną, aš Jam dėkoju, kad Jis leido žmogui atjausti kančią. Ir jaučiuos patenkintas ir net laimingas... Ko-

dėl aš turėčiau kankinti ir žudyti gyvą padarą tik dėl to, kad jo krauju ir kūnu pasotinčiau savo žvėrišką igeidį?.. Kai kas įtaria, kad toks mano tikėjimas, kad aš įpuolęs į herziją. Skundė ir klebonui. Klebonas buvo ir pasišaukęs. Nuėjau. Paklausė. Ir pasisakiau jam taip, kaip tamstai dabar. Klebonas mane apkabino ir palaimino. O išleisdamas pasakė: "Gyvenk, kaip gyvenai, ir tylėk". Ir tylėjau. Tik štai tamsta išviliojai iš manęs antrą prisipažinimą. Gal ir gerai. Yra dalykų, kuriuos persunku vienam nešioti. Tokia jau žmogaus širdis...

Įnešimai 36-tam Seimui

(Kiekviena delegatė prašoma šiuos puslapius atsivežti su savim į Seimą)

Pomirtinės Skyriaus Reikalu

5-ta kuopa, Worcester, Mass, siūlo sekančius įnešimus (talpiname Angliškai, nes taip prisiųsta):

- 1 — Move that a one-time dividend be granted to all mortuary members in the form of an increase in the amount of Insurance.
- 2 — Move that the Board request permission from Ill. Ins. Dept. to give a one-time dividend and that such information be presented to this convention.
- 3 — Move that the Board have information as to cost of this one-time dividend from Mr. Moscovitch.
- 4 — Move that the Board have a total of three bids for the work involved for the above parlaying of dividends (pertaining to cost range of three accountants).

Atsargos Skyriaus Reikalu

5-ta kuopa, Worcester, Mass., siūlo:

Kadangi iki 1947 metų buvo Atsargos Fondas, niekur ant kuopos raštininių knygų pasirodo, kad narės, turėdamos vien Pomirtinę prieš ir po 1947

mokėjo į Atsargos Fondą. Pagal knygas vien tik pašelpos narės mokėjo į Atsargos Fondą. Tos kurios turėjo \$5.00 pašelpą mokėjo 5 centus, tos turinčios \$7.50 mokėjo po 10 centų į mėnesį.

Klausimas: Kodėl iki šios dienos, kadangi jau nėra pašelpos, turi pašelpos narės mokėti į Atsargos Fondą? Ir kodėl Centras nenurodo kuopom, kad šis mokestis neliečia tas nares šiais laikais?

Apšvietos Skyriaus Reikalu

5-ta kuopa, Worcester, Mass., siūlo:

Move that membership cards, good for five years, be printed up for Social memberships (plastic form) and be given free to chapters.

Centro Reikalu

5-ta kuopa, Worcester, Mass., siūlo:

- 1 — Move that no salary increase be granted to anyone due to economy.
- 2 — That monies in savings and Loan, etc., be put into better interest producing areas such as Treasury notes.

20-ta kuopa, Chicago, Ill. —

Pageidaujama, kad Centro pirmininkė būtų išrinkta, kuri gyvena arčiau centro raštinės, kad būtų mažesnės kelionių išlaidos, nes posėdžiai vyksta raštininkės būstinėje.

Kuopų Reikalai

20-ta kuopa, Chicago, Illi. —

- 1 — Klausimas: Ar visos kuopos turi priklausyti prie Apskrities?
- 2 — Kokios yra Direktorių pareigos?

5-ta kuopa, Worcester, Mass. —

- 1 — The Alliance promote nationally through its chapters, the status of women.
- 2 — Correspondence be carried on by all Alliance Chapters with monthly pleas to Senators and Congressman of their individual States, and that the project be carried out by the National Board with embracement of all Lithuanian organizations throughout these United States towards freedom of our enslaved country, Lithuania.
- 3 — Move that chapters not be required to pay for dues books, by-laws books or other organizational material.
- 4 — Move that the Home Office supply chapters with letterhead stationary.

Moterų Dirvos Reikalai

5-ta kuopa, Worcester, Mass. —

- 1 — Raise Moterų Dirva subscription to \$3.00. Rate last increased about 25 years ago.
- 2 — That the by-laws be consolidated by the Board and be published in a M. D. issue with enough extra copies to be available to all new members.

20-ta kuopa, Chicago, Ill. —

- 1 — Svarbūs Centro pirmininkės pranešimai turėtų būti parašyti dviem kalbom, atskiruose skyriuose, kad visos laiku ir gerai suprastų.
- 2 — Į Moterų Dirvą įvesti naudingų patarimų arba klausimų ir sumanymų skyrių.

Seimo Reikalai

5-ta kuopa, Worcester, Mass. —

- 1 — The National Board supply the agenda to Convention Officer.
- 2 — That equal rights be embraced by Convention delegates.

Įnešimų Komisija
Chapter 42 Chairlady *Antanina Vainavicz*
Co-Chairladies *Anne Szeiva* and
Stephanie Kryger

SEIMO ATSTOVIŲ DĖMESIUI!

Labai svarbu užsisakyti kambarį iš anksto. Jei dar neužsisakėte, prašom ilgiau nelaukti. Visos informacijos liečiant Ramada Inn, transportaciją ir seimo numatytą programą paskelbta gegužės (May) Moterų Dirvos laidoje. Prašom dar kartą perskaityti.

Delegačių užsiregistravimas įvyks treč. (Wed.) rugp. 13 d. motelyje nuo 5:30 v.v. iki 7:30 v.v. Registracija atstovėms 35 dol. Seka užkandžiai, susipažinimas.

Sąjungietės veikia...

NAUJOS NARĖS — NEW
MEMBERS

Istojo į Apdraudos skyrių
(insurance)

Kp.

- 5 Mary Louise Vercauteran
Barbara J. Sinnott
Rasa Marie Chiras
- 54 Jeanine V. Mickey
Stella Hanzek
Niola Ward

I Apšvietos skyrių
(social)

- 5 Beatrice Logie
- 20 Maria Dičpinigaitis
Pranciška Prankas
- 43 Anna Barkauskas
Helen Karpovich
F. Simelevičius
Hedwig Stulginski
- 54 Constance Brokas
- 68 Rose Zukauskas
Ona Peldunas
Mildred Neveris
Mary Barrett
Anna Bogatcheff

• CONNECTICUT •

HARTFORD

Susirinkimas ir Šv. Kazimiero minėjimas įvyko kovo 2 d. Buvo išrinktos atstovės vykti į apskričio suvažiavimą ir kalbėta apie artėjantį seimą. Pasibaigus susirinkimui buvo pravestas poezijos, dainų ir šokių vaizdelis Karalaičio Ka-

zimiero Jaunystė. Programa buvo labai įdomi tik gaila, kad Hartfordo visuomenė nesidomi ir tik mažas būrelis dar prisimena Šv. Kazimierą. Po minėjimo buvo vaišės.

S. Spakauskienė

• FLORIDA •

Steigiama St. Petersburg, Fla.
nauja kuopa.

1975 metų balandžio mėn. 29 dieną Seminole, Floridoj, kur dabar gyvena Moterų Sąjungos Centro pirmininkė Donna Kamm, buvo įsteigta Moterų Sąjungos nauja kuopa. Iniciatorė šio gero darbo buvo kaip tik dabartinė Centro pirmininkė. Ji sužinojusi, kad St. Petersburgo apylinkėje nuolat apsigyveno gana ne mažas būrys sąjungiečių ir šiaip puikių jaunų ir vyresnio amžiaus lietuvių. Sudaryta per 30 iš žinomesnių rimtų katalikių moterų sąrašas. Iš jų yra per dešimt moterų, kurios įstojusios kuopon kaipo apdraudos narės galės sudaryti pagrindą ir Moterų Sąjungai duos kuopai numerį. Čia galės įstoti ir sąmoningos vyresnio amžiaus moterys katalikės, kaipo apšvietos narės, kultūrininkės.

Pas Donna Kamm - Kaminskiene ir Antano Kamm - Kaminsko bute, Seminolėje Fla., buvo susirinkę čia gyvenančios Worcesterio Moterų sąjungos buvusios veikėjos — Stasė Stanelienė, Nelė Sinkevičienė, Monica Mackie, Vieraitytė, Liūda Sprindžiūnienė ir 15-os kuopos atgaivintoja Brocktone, Moterų Sąjungos garbės narė ir dabartinė 54-os kuopos narė Detroite Kunegunda Koblinskienė.

Daug pasikalbėta Moterų Sąjungos reikalais ir nuspręsta steigiamą

kuopą pavadinti St. Peterburgo Moterų Sąjungos kuopa. Išrinktas organizacinis komitetas: pirmininkė Donna Kamm, sekretorė Stasė Stanelienė, išdininkė — Nelė Sinkevičienė.

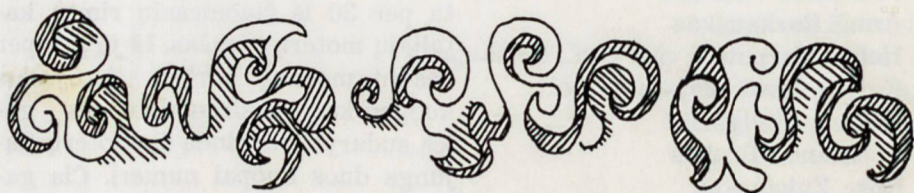
Po pasitarimo, susirinkusios buvo pavaišintos ponų Kaminskų - Kamm stebėtinai įdomiai paruoštomis vaišėmis. Pavaikščiojome puikiuose, žaviuose Seminole Gardens soduose, plačiose įdomiais medžiais apsodintose pievose. Jautėmės kai Lietuvoje jaukiame Kaminskų bute ir nuoširdumu dvelkiančiame priėmime.

Gaila, kad susidėjus aplinkybėmis, negalėjo dalyvauti buvusi aktyvi 15-os kuopos Brocktone narė Jadvyga Baranauskienė ir jauna, gabi, veikli jos marti Magdutė Baranauskienė.

Donna Kamm Moterų Sąjungos Centro pirmininkė yra seniai Moterų Sąjungoj žinoma aktyvistė. Dalyvaudavo daugelyje seimų, yra Sąjungos garbės narė. Vadovaudama Sąjungai suruošė Čikagoje Moterų Sąjungos 60-ies metų jubiliejaus paminėjimą, dabar Floridoje įsteigia naują Moterų Sąjungos kuopą.

Šių metų rugpiūtį įvyksta Moterų Sąjungos 36 seimas. Moterų Dirvoj skaitome apie šio dvimečio darbus atliktus Centro pirmininkės Donna Kamm. Tikra, kad ši veiklioji pirmininkė ir kitam dvimečiui bus išrinkta Seimo vadovauti garbingai Moterų Sąjungai antram terminui.

K. Keblinskienė

1975 m. Hartfordo 17 kuopos valdyba. Iš k.: S. Spakauskienė, F. Mažotaitė, B. Simanskienė, H. Stumbers, C. Serwo, N. Martin. Trūksta D. Simanskytės ir E. Demikienės.

• ILLINOIS •

CHICAGO APSKRITIS

ALRK Moterų Sąjungos Chicago apskrities narės suruošė parengimą, pietūs su programa. Tai pirmą kartą pasiryžo padaryti kitaip kaip visuomet. Šių metų balandžio 27 dieną lijo visu smarkumu, bet mes turėjome vilties, kad sustos iki vakaro. Josephine Kilkus, Ona Arlauskienė ir Aldona Kaminskienė sutvarkė salę. Stalus gražiai papuošė išdėstė indus, šeimininkė pagamino pietus, o lauke lyja ir lyja. Džiaugėmės, kad narės ir viešnios bei svečiai nepabūgo lietaus, susirinko į salę gražus būrys.

Programą atliko mūsų narės vedamas Adelės Gabalienės "Šaulių Moterų Oktetas", padainavo keletą gražių dainų ir vėliau su visa sale dar padainavo, nuotaika pagerėjo. Dvasios Vadui kun. Fabijonui Kireiliui sukalbėjus maldą, pirm. Onai Paurazienei paprašius visus vaišems, salėje nutilo, tik girdėti šakučių ir peilių skambesys. Loterijos traukimai. Atgijo salė: juokėsi ir sveikino laimingasias. Dovanų buvo daug, nes narės negailėdamos atnešė gerų dovanų. Po to pasikalbėję skirstėsi namo.

Iš svečių dalyvavo centro rašt. Marie Panavas, centro ižd. Mary Druktanis, Augusta Šatkienė, Sofija Dirzienė, Viktorija Leone su savo vyru ir kitos.

G. M.

Sekantis Moterų Dirvos numeris išeis rugsėjo mėnesį.

Raštai turi pasiekti redakciją iki rugp. 15 d.

• MASSACHUSETTS •

WORCESTER

Važiavome su Daina

Balandžio 13 d. 5-tos kuopos choras vadovaujamas G. Kaneb važiavo į Matulaičio senelių namus Putnam, Conn., palinksminti senelius, kad su prisikeliančia pavasario gamta, gyvenant dar šv. Velykų dvasia jie galėtų pasiklausyti lietuviškų dainų skambėjimo. Tų dainų, kurias ne vienas dainavo jaunystėje, ir šiandien išgirdę vėl jas skambančias gailiai apsiverkė.

Važiavo ne tik choras, bet atsirado tiek daug norinčių, kad pirmininkei J. Mack reikėjo daug sukti galvą, kur surasti tokį didelį autobusą, kad visos sutilptų, būtų patogus ir su minkštomis kėdėmis, kad kaulai neišsibarstytų. Autobusas buvo gana didelis, bet pirm. J. Mack vis vien nebuvo vietos atsisėsti, o dar kitos atvažiavo savo automobiliais.

11 val. ryto pasiekėme Nek. Marijos Prasid. seselių vienuolyną. Greitai užpildėme koplytelę, kurioje dar viešpatauja šv. Velykų nuotaika. Dega žvakės ant altoriaus. Suskamba didingai Pulkim ant kelių... Seselių kapelionas kun. prof. St. Yla atnašauja šv. Mišias. Skaitymus perskaito seselė M. Palmira.

Dovanas prie altoriaus neša sąjungietės giedant Prieš Tavo altorių. Po mišių suskamba Marija, Marija...

Seselių valgomieji kambariai pilni sąjungiečių. Visoms apetitą žadina seselių pagamintų pietų skonis. Maldą sukalba kapelionas.

Visos vaišinasi, nuotaika linkma, kolorijos kraunamos labai uo-

liai, nes sako reikia išnaudoti progą pavalgyti, nors kelioms dienoms tokius puikius pietus.

Pajudame į Matulaičio namus. Visi šio namo gyventojai jau susirinkę salėje. Matosi buvęs Moterų Sąjungos Centro Valdybos dvasios vadas prelatas Pr. Juras, šių namų gyventojų kapelionas kun. V. Zakaras ir mūsų kuopos dvasios vadas kun. A. Miciūnas, MIC.

Seselė Aloyza pasveikina visus ir pristato kuopos pirm. J. Mack, kuri po trumpo žodelio programos vedimą perduoda choro vadovei G. Kaneb.

Choras padainavo, patriotinių keltą dainų, liaudies, komiškų. Girdėjome duetą, kvartetą, choristės įsijungė į senelių eiles ir kartu su jais dainavo. Pirm. J. Mack susirado ir vaikiną ten gyvenantį netoli 90 m. amžiaus, tai linksmas senukas iš Worcesterio. Jiedu ir padainavo.

Po programos choras buvo pakviestas kavutei. Kitos išsisiskirstė po kambarius lankydamos gimines, drauges, pažistamas. Jų tarpe yra ir mūsų kuopos narių. Viena jų buvusi žymi veikėja M. Giraitienė. Buvo ir tokių kurios pirmą kartą lankėsi šiuose namuose ir buvo sužavėtos seselių globa, meile ir pasiaukojimu seneliams.

Chorui akompanavo mūsų geroji Olgutė, kuopos narė Keršytė. 4 val. išvažiavome iš Matulaičio namų. Kelionėje skambėjo dainos, ir netrukus pasiekėme Worcesterį pilnos gražių išpūdžių, sustiprėjusios dvasiniai, ir atsigaivinusios fizinei.

Matulaičio senelių namai yra Nek. Marijos Prasid. seselių nuosavybė. Seneliai gyvena jų priežiūroje. Aprūpinti dvasiniai. Kiekvieną

dieną gali išklaudyti šv. Mišias, kapelionas kun. V. Zakaras suteikia puikiausią dvasinį patarnavimą. Aprūpinti mediciniškai, dirba registruotos slaugės, kurios daktarų priežiūroje aprūpina senelius reikalingais vaistais. Maistas gaminamas ir seneliams teikiamas pagal jų sveikatos stovį, ir daktaro nurodymą.

Stipresnės, kad nereiktų nuobodžiauti vadovaujamos seselės M. Doloris turi užsėmimus keletai valandėlių.

Visame name įvesti garsiakalbiai per kuriuos skamba lietuviškos dainos, muzika, nes didelė šių namų gyventojų dalis yra lietuviai. Pirmoje eilėje seselės šiuos namus ir pastatė lietuviams, kad jų globoje galėtų žvelgti į artėjantį gyvenimo saulę, leidį visa kuo aprūpinti, net kasdien girdėdami lietuvių kalbą ramiai leistų savo gyvenimo dienas.

J. M.

• NEW JERSEY •

NEWARK

68-tos kuopos balandžio mėn. susirinkimą pradėjo su malda kun. Jonas Scharnus. Pirm. Ona Pocienė padarė pranešimus.

Nutarta ruošti pietus geg. mėnesyje, bet atidėta, nes norėtojų dienų parapijos bus 40 val. atlaidai.

Džiugu, kad sergančios narės Bronė Venskienė, Ona Pocienė ir A. Bagdanavičienė jau pasveikusios.

Kuopa paskyrė 25 dol. bažnyčios reikalams Velykų progą.

Valdybos rinkimas atidėtas iki birželio mėn. susirinkimo.

Džiaugiamės kuopon įstojusiom naujom narėm Mildred Neveris, An-

IN MEMORIAM

ILLINOIS

Kp. 70, Westville — MARY CHICAS

MARYLAND

Kp. 8, Baltimore — ANELĖ PAŠKAUSKAS

MASSACHUSETTS

Kp. 69, Worcester — MARTHA BAGDIS IR THERESA SAURUŠAITIS.

PENNSYLVANIA

Kp. 11, Seltzer — URSULA PANKAUSKAS

Užuojauta

Mirus Pensylvanijos apskr. direktorei Garbės narei JULEI TAMANAUSKIENEI reiškiamo giliausią užuojautą likusiai šeimai, giminėms ir 31 kp. Minersville narėms.

J. Tamanauskienė direktorės pareigose veikė virš 30 metų. Savo kuopoj buvo pirm. 8 metus, prot. raštininkė 10 metų ir išdininkė 20 metų. Ji atstovavo kuopą daugiau kaip 15 seimuose. Gailimės netekusios širdingos ir ištikimos sąjungietės.

**Centro valdyba
ir redaktorė**

na Bagatcheff, Mary Barrett ir Rože Žukauskas ir grįžusia Ona Pelunas. Sveikiname visas!

Kuopos koresp. E. Elseika dėkoja visom už parodytą užuojautą ištikus nelaimei.

E. Elseika

Pensylvanijos apskr. direk. a. a. Julė Tamanauskienė

Attention, delegates!

Registration of delegates will take place Wed., August 13 from 5:30 P. M. to 7:30 P. M. at Ramada Inn. This will be followed with a hospitality — get-acquainted hour. Registration fee — 35 dol.

Chapters not sending delegates

are encouraged to join us in spirit. Greetings and donations may be sent attention Convention Chairman, Mrs. Bertha Janus, 4978 Finchley Ct., Sterling Heights, Mich., 43078. Please be especially generous this year and be sure to notate if the donation is for a special interest, such as the Scholarship Fund.

Delegates, be sure to make your room reservations immediately, if you have not already done so. Check the May issue for complete convention — transportation information.

Why Hold Conventions?

Conventions, conferences, assemblies — whatever they be termed — have been, and continue to be, an exciting and rewarding means of bringing together people involved in a particular organization, business or industry. If well-planned, those attending these functions will leave them inspired and anxious to reach bigger and better goals during the ensuing year. It can, and should be, a time for exchange of ideas; a time to bolster sagging spirits; a time to renew efforts; and, a time for revitalization.

Our delegates will soon be meeting in Southfield, Michigan, for this organization's 36th biennial convention. We hope that a majority of our chapters will be represented. Only a diverse group can make changes, can help the organization catch up with the times and plan for an active upswing in membership and significant new goals.

Ours is a unique organization open to the Lithuanian-American Catholic woman from 16 years of age. There are thousands of potential members in every State of the Union, however, we are not reaching them. If ever there was a dire need for extra-effort public relations, it is now. I am amazed at the number of requests I receive from universities, highschool students and just plain people, who are interested in knowing more about Lithuania. I send them what ever information I can and supply other sources for them to check into. But, I can't help but think that we are missing the boat. We shouldn't make

it so difficult for people to learn about Lithuania and its history. We should join our other national organizations in their efforts to keep abreast of all State Department decisions, particularly the long-standing policy of non-recognition by the U. S. of the Soviet Union's illegal annexation of the Baltic States. Social functions in our parish halls are fine, but there is much at stake. We are grateful to Congressman Ed. Derwinski (R., Ill.) for the resolutions introduced and co-sponsored by 51 members of the House of Representatives, expressing the sense of the Congress that the United States delegation to the European Security Conference should not agree to the recognition by the European Security Conference of the Soviet Union's annexation of Estonia, Latvia, and Lithuania, and it should remain the policy of the U. S. not to recognize in any way the annexation of the Baltic nations by the Soviet Union. In response, the

Our Women's Alliance Is A Two-Way Lane

An organization can be likened to a two-way lane, where one can pause and admire the flowers blooming along the wayside; and, if the blooms are nurtured, their fragrance and beauty remains to be enjoyed on one's return. Our Alliance is just such a two-way lane, ours to enjoy.

During the last days of our recent membership drive, we were fortunate to welcome into our midst a few younger girls and women. It was not a drive that proved ineffectual after three months.

The very first new insurance member was recruited by Chapter 2, Cicero, Ill., She is Miss Jerilyn Ann Harding, granddaughter of our National Treasurer, Mrs. Mary Druktanis. President of this chapter is Mrs. Sophie Dirzius.

The first chapter to receive a \$25 award for recruiting three new insurance members was Chapter

54, Detroit, whose president is Mrs. Elizabeth Paurazas. Their new members are Ms. Stella Manzek, Miss Jeanie Vincenta Mickey, and Mrs. Niola Ward.

A close second for the \$25 award was Chapter 5, Worcester, Mass., whose president is Mrs. Julia Mack. Their new insurance members are Mrs. Barbara Jean Sinnott (Mrs. Mack's daughter), Mrs. Rasa Chiras, and Mrs. Mary Louise Vercauteren.

New Chapter Being Organized in St. Petersburg, Florida

Living in this beautiful semi-tropical climate one seems to be enjoying a perpetual vacation. Along the shores of the Gulf of Mexico, there are many people of all walks of life, of diverse nationality and interests, living many miles apart. Those of Lithuanian descent meet in the Lithuanian Citizens Hall in

State Department has publicly reaffirmed that it remain the policy of the U. S. not to recognize the forcible annexation of the Baltic States by the USSR. This, in truth, is not enough: the Soviets should be out!

It was disappointing to see that only two chapters took the time to submit motions to the Convention. This was an excellent opportunity for the smallest of chapters to be heard.

Well, anyway, it will be great to meet with all the delegates once again. Their concern for the future of our organization will be evident I'm sure, in their resolutions, motions and decisions.

Once again, our thanks to Detroit Chapter 54 for hosting the convention. Their serious planning is evident in their program, and every delegate and guest can be assured of a warm and cordial welcome.

St. Petersburg to see old friends or make new acquaintanceships. In view of this, it is quite a task to organize a club of any kind. On the last Tuesday of our membership drive, I invited several members of our Alliance, now permanently residing in and around the area, and several new friends, to my home. After our luncheon and a tour of our Seminole Gardens, we discussed the formation of a new ALRC Women's Alliance chapter in St. Petersburg.

We have high hopes that it will take root, flourish and increase in membership; and, will flourish with good results as do all living things in Florida.

My guests included Mrs. Nell Sinkevich, Mrs. Stase Stanelis, Mrs. Liuda Sprindziunas, Miss Monica Vieraitis and Mrs. Monica Mackie, all former residents of Worcester, Mass. Newly recruited young women are Mrs. Madeleine Baranauskas, Mrs. Alciauskas and Mrs. Joan Kamm — all three insurance members. Our special guest was Mrs. Kunegunda Koblinskas of Detroit, Michigan, who vacations in the St. Petersburg area every winter.

The spirit at this very first meeting of old and new members was filled with friendship and great hope. Mrs. Sinkevich invited the next meeting to her new home in New Port Richey.

Our Alliance is a truly great fraternal organization. No matter where one is from, the meeting of another member brings a feeling of closeness, not possible to describe.

We welcome most heartily ALL our new members and wish them

THE FIRST LITHUANIAN MONEY

The Chronicle of Novgorod records that in 1410 the men of Novgorod (a republic of ancient Russia) began using Lithuanian "groshes" (coins, metallic money) and doing away with "Kuny" (the skins of squirrels) as a monetary unit of exchange.

The Lithuanians were acquainted with metallic coin money from the time of their trade with the Roman empire. In fact coins unearthed at Dargiskėse, Lithuania, and exhibited at the Telšiai museum were minted in Nice by the Romans. They are the only existing coins in Lithuania and the Soviet Union known to be minted in ancient Asia Minor.

The first Lithuanian money seems to have been amber, metal necklaces, cast bits of metal and later ingots of silver known as "kapos".

The first coins of the Lithuanian state were minted by King Mindaugas in the 13th century. On them are depicted the "castle gates" incorrectly later called the "Pillars of Gediminas" or the "Columns of Jogaila".

(P. L. Jaunimas)

many joyful hours in the various activities of their respective chapters.

Donna Kamm,
National Pres.

1975 Scholarship Winners Announced

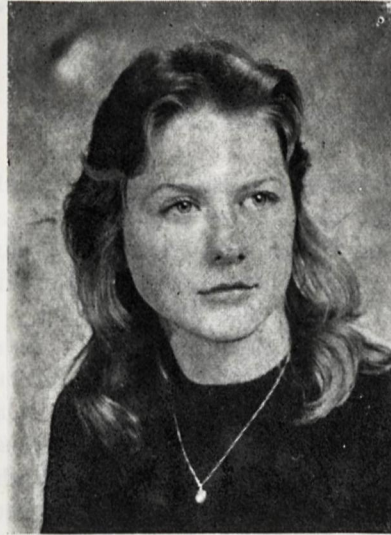
Our Scholarship Awards Committee comprised of Chairlady, Mrs. Grasilia Meilus, Chicago; Miss Shirley Kryger, Grand Rapids; and, Mrs. Elizabeth Paurazas of Detroit, has announced this year's winners, namely: Miss Vilija Mikutaitis of Chicago and Miss Dorothy Mary Sakal of Howard Beach, N. Y. Vilija's mother is a member of Chapter 20 and Dorothy's mother is a member of Chapter 24, Brooklyn.

Many-faceted talents and goals

Vilija Mikutaitis was a member of this year's Maria High School graduating class. During her high-school years, she has been a member of the National Honor Society and the Ruta Club, whose aim it is to bring together the Lithuanian students through participation in Lithuanian events. These last four years have given her only "an inkling into the countless opportunities open to young people today".

Vilija has studied the piano for ten years, belongs to the Lith. Youth Chorus, "Audra," and to the Lithuanian Scout folk dancing group, "Jaunimo Viltis." Presently, she is a Girl Scout leader with 20 girls under her leadership.

Vilija enjoys "leaving the city occasionally and being able to enjoy the beauty of nature as it exists—where man has not yet been able to destroy it." She enjoys thought provoking literature, such as the works of Ayn Rand.

Vilija Mikutaitis

Her future plans are not definite, as yet. She will begin her studies this fall at the University of Illinois Circle Campus with studies centered around Psychology and, perhaps, Marine Biology. Her great dream is to be able to travel all over the world, if possible, especially to France and Australia.

Vilija is grateful to the Alliance for aiding her future education and for the opportunity of expressing her hopes and dreams for the future.

We, in turn, congratulate her as an Awards winner and wish that her every hope and dream will be realized.

update

Eighth in a
series on former
Scholarship Awards Winners

Personnel Work Now A Career

Kathleen Ruskey of Lowell, Mass., was in her senior year at Boston University when she applied for and was granted a Scholarship Award. In 1962, she received a Bachelor of Science degree from Boston University. Initially, her business career began in public relations, but after a few years a transition to personnel work was made. In January, 1967, she became associated with the Industrial National Bank and is currently a Personnel Officer with the organization.

Kathleen now resides in Swansea, Mass., with her husband, Forrest P. Cole, and a wirehair fox terrier, Crumpet. She has been active in various organizations, such as the League of Women Voters, professional organizations, etc.

During her limited leisure time, she gravitates toward her needlework, be it knitting, crocheting, needlepoint or sewing. On other days, she prefers to settle down with a good book.

Her husband, who is National Credit Manager of a large drapery manufacturing company, enjoys gardening for relaxation while Kathleen's prime weekend activity is cooking to satisfy her husband's "insatiable appetite."

Kathleen Ruskey Cole and mother,
Mrs. Ruskey

Now A Guidance Counselor

John Mockaitis of Danville, Illinois, was a Scholarship Awards winner in 1962. At the time, he had graduated from Schlarman Catholic High School. He has since then received his Master's degree in Guidance from the University of Illinois and is a Guidance Counselor at his former Alma Mater, Schlarman High.

John is married and living in Danville, Illinois.

Bicentennial Seen Uniting Nation's Ethnic Minorities

Mrs. Claire Chennault, in a special interview with the Bicentennial Times, said the Bicentennial is a means by which all ethnic minorities in the United States can improve their image and their role in America.

Mrs. Chennault, the Peiping-born widow of Lt. Gen. Claire Chennault, is a vice president of Flying Tiger Line. As she sees it, the Bicentennial can be truly representative of all minorities working together.

The modern Chinese-American is somewhat "tired of making egg rolls and doing other people's laundry" and is turning to academic pursuits and the scientific community as the new means of expressing himself, Mrs. Chennault believes. This activist viewpoint, she says, means no disrespect to Chinese who operate restaurants and laundries. What is not widely recognized is that the Chinese Americans represent an ethnic minority which is helping to bring about an effective but peaceful improvement in the American way of life.

"... They cherish their heritage, and they feel it is important to preserve that heritage. But they stress education. They see a need, even, to rewrite some textbooks — to correct the impression, for instance, that the only Chinese contribution to America was help in

Mrs. Chennault

building the transcontinental railroad."

As a member of the Bicentennial Ethnic Racial Council (BERC), Mrs. Chennault finds that all the minorities — black, Italian, Polish, Baltic and others — represent a very great deal of talent, "If we put this to effective use, BERC will be a very successful part of the Bicentennial," she says.

Editor's note: There are still a number of former Awards recipients from whom we have not heard. If they are too reticent to write, we ask that their mothers bring us up to date on their accomplishments since receiving the awards.

SEREICKAS, ELEANORA 20
 4525 S. ROCKWELL ST.
 CHICAGO, IL 60632

Motery Dirva
 2535 W. 46 St.,
 Chicago, Ill. 60632
 Return requested

Hobby Popularity Boom...

Ancient Craft of Ceramics

FRESNO, CA — Ceramics, a craft nearly as old as civilization, is mushrooming in popularity. Molding objects in soft clay and firing them to stonelike hardness provided early man with basic implements, such as vessels for food and drink and an art form to pay homage to his gods.

Today the urge to create useful and money-saving objects through ceramics captures the imagination of both young and old. And hobby ceramics is much simpler than the techniques used in the centuries-old craft. Instead of handforming objects in clay, hobbyists pour liquid clay into molds, available at hobby shops, or simply skip the mold stage by purchasing preformed objects ready for decorating.

A wide range of finishes and colors in both stains and glazes and decorating techniques allow hobbyists to individually personalize their work. And the lack of a kiln, to transform glazes into brilliant flows of color and the clay into a protective hardness, is no barrier to beginning hobbyists. Kilns are available for use at local hobby shops.

An indication of the hobby's popularity, Duncan Ceramics (Fresno, Calif.), the leading manufacturer of hobby ceramic supplies, conducts a ceramics instruction program to train and certify ceramic teachers. Since 1944 the company has trained more than 11,000 teachers. Most of these teachers run local ceramic studios and are willing to pass on their knowledge free of

charge in return for the beginner purchasing supplies from the studio.

For those wishing to train themselves and keep aware of evolving decorating techniques, Duncan publishes monthly a "how-to-do-it" magazine. It contains illustrations and easy step-by-step instructions for making ceramic objects. Though only three years old the monthly publications subscription list totals more than 83,000.

Many people are attracted to ceramics by the desire to economically hand-make gifts that convey a personal expression of the hobbyist. To keep pace with hobbyists' almost insatiable appetite for new objects hundreds of new molds are introduced yearly, ranging from utility pieces to beautiful objects d'art.

If you are interested in investigating hobby ceramics, check the yellow pages in your phone book under "Ceramic Equipment and Supplies." There's probably a studio in your locality.